

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/44/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010184
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáček
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6423010184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáčka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 17. júla 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin krádeže podľa 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 9. apríla 2024, sp. zn. 2T/26/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. A., trvale bytom D. E. XX/XX, A., t.č. na neznámom mieste,

za skutok, ktorý mal spáchať tak, že dňa 28.11.2017 v čase o 10:58 hod C. F. G. H., C. I. J. J. B. na K. J. D. L. XXXX, z otvorenej kabelky položenej v nákupnom košíku, ktorý mala zákazníčka C. M. pri sebe a držala ho rukami vedľa svojho tela, počas toho ako si prezerala tovar v regály s dekoratívnou kozmetikou, zobral ružové puzdro s finančnou hotovosťou, s ktorým vyšiel pred predajňu, vybral z neho finančnú hotovosť 90,- € (2 ks 20,- € bankoviek a 1 ks 50,- € bankovky), po čom sa do predajne vrátil a do kabelky položenej v nákupnom košíku, ktorý mala poškodená C. M. pri sebe, vložil späť predmetné ružové puzdro, v ktorom ponechal už len mince, čím C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. L. XXX, A. - N., spôsobil škodu odcudzením vo výške 90,- euro,

ktorý obžaloba Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom zo dňa 18. apríla 2023, č. 2 Pv 28/18/6613-64 právne kvalifikovala ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák.,

podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby o s l o b o d z u j e, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.11.2017 v čase o 10:58 hod C. F. G. H., C. I. J. J. B. na ul. J. D. L. XXXX, z otvorenej kabelky položenej v nákupnom košíku, ktorý mala zákazníčka C. M. pri sebe a držala ho rukami vedľa svojho tela, počas toho ako si prezerala tovar v regály s dekoratívnou kozmetikou, zobral ružové puzdro s finančnou hotovosťou, s ktorým vyšiel pred predajňu, vybral z neho finančnú hotovosť 90,- € (2 ks 20,- € bankoviek a 1 ks 50,- € bankovky), po čom sa do predajne vrátil a do kabelky položenej v nákupnom košíku, ktorý mala poškodená C. M. pri sebe, vložil späť predmetné ružové puzdro, v ktorom ponechal už len mince,

čím C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. L. XXX, A. - N., spôsobil škodu odcudzením vo výške 90 euro.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom páchatelovi skorším trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 18.12.2018 sp. zn. 1T 113/2018, ktorým bol odsúdený pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace, pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej C. M., M. E., nar. XX.XX.XXXX v A., O. F. G. H., N. bytom A. - N., L. A. L. XXX, O. F. G. H. škodu vo výške 90 euro.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o vine a treste podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré doplnil o dôvody písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23. mája 2024. Úvodom popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku okresného súdu a dodal, že to, že by sa práve on mal dopustiť skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nebolo v konaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané tak, ako dôvodí súd prvého stupňa v rozsudku. V prvom rade osoba páchatela skutku nebola bez akýchkoľvek pochybností stotožnená s osobou obžalovaného. Poškodená C. M. pri rekognícii vykonanej obhajobou na hlavnom pojednávaní dňa 05.03.2024 ako páchatela opoznala úplne inú osobu ako obžalovaného, hoci sa sama niekoľkokrát vyjadrila, že páchatela by určite spoznala. Súd prvého stupňa vyhodnotil, že rekognícia obhajoby je nepoužiteľným dôkazom, pretože počas skutku mal páchatel na hlavne čiapku a nevedno, kedy bola vyhotovená fotografia obžalovaného použitá pre účely rekognície, pričom obžalovaný kategoricky odmietol tento názor okresného súdu, pretože fotografia obžalovaného, ako aj všetky ostatné fotografie použité pre účely rekognície sú fotografie z verejne dostupného zdroja, nakoľko sa jedná všetko o osoby, ktoré sú, alebo boli v pátraní. Jedná sa o presne tie isté fotografie, ktoré by mali k dispozícii pre účely rekognície i orgány činné v trestnom konaní, ak by rekogníciu vykonali už v prípravnom konaní, resp. v akomkoľvek štádiu trestného konania. Pri prehrávaní videozáznamu z kamier na mieste činu na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2024 iba samosudca konštatoval, že na videu sa nachádza obžalovaný (viď od 3. minúty a 10. sekundy do cca 3. minúty a 14. sekundy, ako aj od 12. minúty a 17. sekundy do 12. minúty a 30. sekundy nahrávky z hlavného pojednávania dňa 09.04.2024), a to aj napriek tomu, že obžalovaného nepozná a nikdy ho nevidel. „Rekogníciu“ páchatela tak vykonal samosudca, na základe čoho vyvodili záver, že páchatelom skutku je obžalovaný. Takýto spôsob identifikácie páchatela považuje obžalovaný za absolútne neprípustný a hlavne nezákonný. Výsluch poškodenej na hlavnom pojednávaní bez toho, aby bola riadne identifikovaná osoba páchatela skutku nie je použiteľným dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného. Rovnako tak sa to týka aj dôkazu prehratím videozáznam z miesta činu na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa sa v zásade pri odsúdení obžalovaného opiera o jediný dôkaz, a to zápis o výpovedi obžalovaného zo dňa 28.11.2017 P. G. B. I. F. G. H., E. P. B. E. P. skutku priznať. Zápis o výpovedi obžalovaného nie je procesne použiteľným dôkazom v tomto konaní. Nebyť tohto dôkazu, nič v rámci vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nepreukazuje nielenže vinu obžalovaného, ale dokonca ani skutočnosť, že by práve obžalovaný mal byť páchatelom skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný poukázal na dlhoročnú prax súdov, ako aj ustálenú judikatúru, že akýkoľvek dôkaz získaný čo i len pred začatím trestného stíhania, nieto ešte pred vznesením obvinenia konkrétnej osobe je procesne nepoužiteľným dôkazom pri vykonávaní a vyhodnocovaní dokazovania na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa konal v rozpore so zákonom, keď obžalovaného odsúdil na základe procesne nepoužiteľného dôkazu. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod R 26/1989, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod R 42/1990, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod R 15/1991, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod R 17/1997, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk pod R 30/2010. Ďalej obžalovaný poukázal na to,

že pri ukladaní trestu súd prvého stupňa prihliadol na dve priťažujúce okolnosti a skonštatoval, že nevezhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Keď však súd obžalovaného odsúdil na základe zápisu o výpovedi obžalovaného, v ktorom sa mal ku skutku doznať a oľutovať ho, nie je vôbec zrejmé, prečo by u obžalovaného nemohli byť zohľadnené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. Súd by predsa bez daného dôkazného prostriedku obžalovaného neodsúdil, pretože v konaní nedošlo ani k riadnej identifikácii páchatela skutku bez akýchkoľvek pochybností. V prípade zohľadnenia uvedených poľahčujúcich okolností by sa dolné hranice trestnej sadzby vôbec nedvíhali a súd by tak mohol uložiť obžalovanému nižší trest, prípadne nemusel pristúpiť k navyšovaniu už uloženého trestu a mohol upustiť od uloženia súhrnného trestu. Zhrnúc uvedené, obžalovaný má za to, že v konaní nebola nad akúkoľvek pochybnosť identifikovaná osoba páchatela skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a rozhodujúc sám obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry sa vyjadril v tom smere, že považuje rozsudok okresného súdu za správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu, obhajkyňa obžalovaného považuje napadnutý rozsudok okresného súdu za nezákonný a tento navrhuje zrušiť a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd sa dopustil chýb v napadnutom výroku o vine, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V dôsledku toho boli nezákonnými aj nadväzujúce výroky o treste a náhrade škody. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Krajský súd považuje predovšetkým za potrebné upriamiť pozornosť na v rámci odvolacieho konania obhajobou dôvodne vytykané vady vo vzťahu jednak o nepoužiteľnosti zápisu o výpovedi obžalovaného na B. I. C. F. G. H. Q. dňa 28.11.2017, kde sa obžalovaný ku skutku priznal. Krajský súd má za to, že uvedený dôkaz nebolo možné použiť, nakoľko tento bol vykonaný jednak pred vznesením obvinenia a jednak obžalovaný nebol riadne poučený o svojich právach vyplývajúcich mu z trestného poriadku. Pokiaľ aj bol poučený, išlo o poučenie v zmysle zákona o priestupkoch a to nie je dostatočné. Ďalej má krajský súd za to, že ani na základe výpovede poškodenej C. M. nie je možné obžalovaného z predmetného prečinu bez akýchkoľvek pochybností usvedčiť, nakoľko okrem skutočnosti, že jej bola odcudzená finančná čiastka, nevedela poškodená obžalovaného identifikovať, hoci jej boli predložené viaceré fotografie. Za páchatela totiž označila inú osobu ako obžalovaného. Uvedená skutočnosť teda jednoznačne vyznieva v prospech obžalovaného. Pokiaľ ide o kamerový záznam, z tohto je zrejmé, že poškodenej boli odcudzené veci, je na ňom vidieť i páchatela, tohto však nestotožnila s obžalovaným ani poškodená, ani žiaden ďalší svedok prítomný na mieste činu. Stotožnenie páchatela zachyteného na kamerovom zázname s obžalovaným vykonané len samotným vo veci konajúcim sudcom nepovažuje krajský súd za dostatočné. Krajský súd na tomto mieste zdôrazňuje, že nie je vylúčené, že sa obžalovaný dopustil skutku, kladeného mu za vinu, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej miere podozrivý. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal krajský súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu krajský súd, ako už bolo vyššie uvedené, zrušil rozsudok okresného súdu a obžalovaného v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Nebolo totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Krajský súd zdôrazňuje, že výrok o vine môže byť

založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že skutok spáchal niekto iný ako obžalovaný. Z toho, čo už bolo uvedené, je možné dospieť len k takému záveru, že v predmetnej trestnej veci nebola taká ucelená reťaz dôkazov, na základe ktorých by mohol byť obžalovaný usvedčený.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.